

РЕШЕНИЕ

№ 3817

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Елица Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3096** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от процесуалния си представител адв. В., срещу решение № 363 от 31.01.2022 г., постановено по НАХД № 12329 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 7-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 06-001246 от 21.07.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) – В., с което на касатора, в качеството му на работодател, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 1500 лева, за извършено нарушение на чл. 63, ал. 2 КТ.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Твърди се, че първоинстанционният съд, постановявайки обжалваното съдебно решение, не е изложил никакви фактически и правни изводи относно релевантните за нарушението, предмет на административнонаказателното

производство, обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Счита се, че обжалваното НП е издадено от некомпетентен орган, а именно – директор на ДИТ – В.. Според касатора областните дирекции осъществяват дейността си в точно определена област, а в настоящия случай, издавайки процесното НП директорът на ДИТ – В. е излязъл извън правомощията си, доколкото нарушението, за което се твърди да е извършено е на територията на [населено място], а не на територията на област В.. Аргументи се сочат и за нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 2 ЗАНН. Оспорващият приема, че е налице колизия между съставения акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и издаденото въз основа на него НП, доколкото в АУАН се твърди, че не е получен писмен договор от работника и копие от заверено уведомление до ТД на НАП, а в обжалваното НП се твърди, че дружеството е допуснало до работа лицето А. З. без да му е предоставил преди постъпване на работа писмен договор, подписан от двете страни и копие от уведомление по чл. 63, ал. 2 КТ, заверено от ТД на НАП. Исква се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява и не се представлява. Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) – В., не изпраща представител, депозирана е писмена защита.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София - град, седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 05.07.2021 г. към 14:35 ч. инспекторите от Д „ИТ“ - [населено място], в лицето на свидетелите П. и П., както и свидетеля И. – техен колега от Д „ИТ“ – [населено място], извършили проверка на място по спазване на трудовото законодателство в строителен обект: жилищна сграда на адрес в [населено място], местност В., ВЕЦ С., изпълняван от [фирма], осъществяващ монтажа на фасадното скеле на обекта.

При проверката свидетелите заварили на място 6-7 работника, които извършвали монтаж на фасадно скеле. Един от тези работници бил лицето А. Б. З.. В собственооръчно попълнена декларация по чл. 399 КТ от 05.07.2021 г. в 14:35 ч., А. Б. З. писмено декларирал, че работи за [фирма] от 05.07.2021 г. на длъжност „строителен работник“ (монтиране на скеле), на обект в [населено място], с работно време от 08:00 до 17:00 часа, с месечно трудово възнаграждение от 650 лева, с почивни дни събота и неделя и един час почивка в рамките на работния ден. З. декларирал също, че има сключен трудов договор, но не бил получил копие от заверено уведомление от ТД на НАП и екземпляр от сключения писмен трудов договор.

При допълнителна документална проверка на 07.07.2021 г. в сградата на Д „ИТ“ – [населено място] управителят на [фирма] представил трудов договор № 27/02.07.2021 г., сключен с работника З., както и справка за изпратено уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ до ТД на НАП с вх.№ 21388213014874/05.07.2021 г., 15:27 часа. За резултатите от проверката бил изготвен протокол за проверка изх. № ПР 2123300/07.07.2021 г. Съставен бил АУАН № 06-001246/07.07.2021 г., а въз основа на него е издадено обжалваното НП. Съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го

да потвърди издаденото НП.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. Забраната за допускане до работа на работник или служител преди да му е предоставен екземпляр от подадено уведомление по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от ТД на НАП, е разписано в чл. 63, ал. 2 КТ. Настоящият съдебен състав приема, че при наемане на работник или служител, за работодателя възниква задължение, на първо място, да сключи трудов договор в съответно предвидената от закона писмена форма, както и да уведоми за това НАП с уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ. Следващото му задължение е да връчи екземпляри от тях на съответния работник или служител. При сключването на договор се вменява задължение за извършване на действие, като съответно нарушението на това задължение се осъществява чрез бездействие. Нарушението на чл. 63, ал. 2 КТ се осъществява чрез допустителство, тъй като нормата предвижда забрана за допускане до работа на лице, без да са му връчени документите по чл. 63, ал. 1. В случая, от приетите от въззивния съд доказателства се установява по несъмнен начин, че към датата на извършената проверка лицето А. З. е имал сключен трудов договор с [фирма], в качеството му на работодател, но не е имало подадено уведомление до компетентната ТД на НАП по чл. 63, ал. 2 КТ. Видно от представеното с преписката уведомление, същото е подадено след извършване на проверката (05.07.2021 г. в 14.35 часа) на дата 05.07.2021 г. в 15.27 часа. Поради това, след като лицето е било допуснато на работа при липсата на подадено уведомление, то в случая е налице хипотезата на чл. 63, ал. 2 КТ. Фактическият състав на нарушението по чл. 63, ал. 2 КТ предполага именно сключен трудов договор преди постъпване на работа и се осъществява чрез допускане до работа на лице, с което има сключен трудов договор, но без да му е предоставен екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от ТД на НАП. Не е налице твърдяното от касатора разминаване при описване на фактическата обстановка в АУАН и НП. И в двете е записано, че работодателят е допуснал до работа лицето З., без да му предостави преди постъпване кумулативно свързаните екземпляри от писмен трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомление по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от ТД на НАП. Както бе посочено, от данните по делото безспорно е осъществен съставът на нарушение по чл. 63, ал. 2 КТ, тъй като лицето З., на 05.07.2021 г. към момента на извършване на проверката 14.35 часа, е бил допуснат до работа от работодателя, без на същия да са връчени екземпляри от документи, законово вменени да бъдат съставени от работодателя.

Според кореспондиращата на извършеното нарушение, санкционна норма на чл. 414, ал. 3 КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева. Наложена на касатора имуществена санкция в минималния предвиден размер, правилно е определена от СРС като законосъобразна и съответна на тежестта на нарушението.

Неоснователно е възражението на касатора за неспазване на разпоредбата на чл. 57, ал. 2 ЗАНН. Наличният по преписката оригинал на НП носи подписа на издателя му,

който се явява и компетентен орган. Съгласно чл. 6, ал. 5 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“ изпълнителният директор може да предоставя на директорите на дирекции или на служители на Агенцията, определени за ръководители на проекти, отделни свои правомощия в съответствие с нормативните актове. Според чл. 16, ал. 4, т. 2 от УП директорите на дирекции „Инспекция по труда“ осъществяват правомощия на административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания. Представена по делото е Заповед № 3-0791/31.07.2018 г., с която изпълнителният директор на ИА „ГИТ“ е делегирала именно на издателя на НП правомощия по чл. 47, ал. 2 ЗАНН във връзка с издаване и подписване на НП по съставени АУАН за констатирани нарушения с място на извършване, находящо се в рамките на територията на друга Дирекция „ИТ“.

Съобразно гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 363 от 31.01.2022 г., постановено по НАХД № 12329 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: